Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XXXII. — Wydany i rozesłany dnia 17 czerwca 1872.

79.

Ustawa z dnia 20 marca 1872,

o odnawianiu wniesień hipotecznych, tudzież o oznajmianiu i zmianie praw hipotecznych w Dalmacyi.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Okres skuteczności wniesień.

Skuteczność wniesienia praw hipotecznych do ksiąg hipotecznych i notyfikacyjnych w Dalmacyi, jeżeli nie nastąpi odnowienie wniesienia, ogranicza się na przeciąg lat dziesięciu, chociażby prawa te opierały się na zastrzeżeniu lub na wniesieniu uzyskanem w drodze egzekucyi.

Okres dziesięcioletni skuteczności wniesienia, onegoż odnowienia, jakoteż odnowienia powtórzonego, kończy się z dniem kalendarzowym, odpowiadającym owemu dniowi, w którym o uskutecznienie wniesienia, a względnie o odnowienie onegoż, proszono.

§. 2.

Odnowienie dawnych wniesień.

Wniesienia istniejące, dla których termin odnowienia przy zastósowaniu §. 1 ustawy niniejszej, już upłynął w owym czasie gdy takowa weszła w moc obowiązującą, lub upłynie w przeciągu dwóch lat od tego terminu liczonych, mogą być odnawiane aż do końca tychże dwóch lat.

§. 3.

Oznajmianie hipotek dorozumianych, zmiana głównych

W terminie, w §. 2 wyznaczonym, oznajmiać także należy dla uskutecznienia wniesienia prawa hipoteczne, na nieruchomościach w Dalmacyi położonych bezpośrednio, lub jako prawa podzastawu ciążące, a pochodzące jako hipoteki dorozumiane z czasu przed zaprowadzeniem powszechnej księgi ustaw cywilnych; tudzież, dla zmiany w hipotekach szczegółowych, hipoteki główne, chociażby do księgi hipotecznej lub notyfikacyjnej były wniesione.

§. 4.

Skutki zaniedbania.

Zaniedbanie odnowienia (§§. 1, 2) sprawia iż wniesienie gaśnie.

Zaniedbanie oznajmienia ma taki skutek, że prawo hipoteczne tego rodzaju, o którym w §. 3 nadmieniono, ani później wniesionem ani w inny sposób dochodzonem już być nie może.

§. 5.

Ograniczenie skuteczności nowego wniesienia.

Wniesienie. w skutek odnowienia lub oznajmienia na zasadzie ustawy niniejszej uskutecznione, nie zmienia nic w istnieniu praw i ich treści i niema też żadnego wpływu na onych przedawnienie.

W szczególności odnowienie wniesienia nie zmienia nic w skutkach prawnych dawnego wniesienia i nie może też usunąć wadliwości, którym wniesienie takie podlegało przed odnowieniem.

§. 6.

Urząd właściwy.

Prośbę o odnowienie wniesienia, tudzież oznajmienie należy wnieść do tego urzędu hipotecznego lub notyfikacyjnego, w którego okręgu znajduje się nieruchomość obciążona.

§. 7.

Wymagania potrzebne do odnowienia i oznajmienia.

Proszący o odnowienie, jeżeli nie jest wierzycielem hipotecznym który uzyskał pierwotne wniesienie, winien w sposób wiarygodny udowodnić w prośbie swoje uprawnienie do działania. Proszący winien nadto przedłożyć potwierdzenie, że wniesienie istnieje. Jeżeli wniesienie znajduje się w księgach tego urzędu, który ma być proszonym o odnowienie, dostatecznem będzie wymienienie miejsca księgi, wniesienie to zawierającego.

Uprawnienie do działania należy udowodnić także przy oznajmieniu, łącząc z takowem dokładny wykaz obciążonych nieruchomości i wymieniając czas od którego prawo hipoteczne jest roszczonem.

W przypadku oznajmienia hipoteki dorozumianej wymienić nadto należy powód prawny na którem przywiedzione prawo hipoteczne polega, i dołączyć dokumenta, na których opiera się podniesione roszczenie.

§. 8.

Uprawnienie do działania.

Podzastawnik jest uprawniony do przedsiębrania wszelkich tych kroków, które wierzyciel główny na zasadzie ustawy niniejszej ma przedsiębrać dla zabezpieczenia swoich praw.

Działanie w imieniu wierzyciela głównego nie uwalnia podzastawnika od poczynienia dalszych kroków. potrzebnych dla zabezpieczenia swoich własnych praw hipotecznych.

§. 9.

Jeżeli prawo hipoteczne służy kilku osobom, skutki kroków, na zasadzie ustawy niniejszej przez jednego z prawnionych, dla zabezpieczenia prawa hipotecznego, przedsięwzięte, odnoszą się także do innych uprawnionych.

§. 10.

Postępowanie w obec działania.

Urząd hipoteczny a względnie notyfikacyjny winien wziąść pod rozpoznanie czy dopełniono warunków które do działania w celu odnowienia lub oznajmienia są §-em 7-ym przepisane; zresztą z podaniem tem należy postąpić tak, jak z pierwszem wniesieniem.

W przypadku dozwolenia należy uskutecznić wniesienie tak, jak nowe wniesienie; przy uskutecznianiu wniesienia, dozwolonego w skutku oznajmienia wymienić nadto należy czas, od którego prawo hipoteczne jest roszczone.

W przypadku odrzucenia należy zabezpieczyć termin na wypadek dozwolenia w drodze skargi, a to zapisaniem na brzegu wniesienia, do którego podanie się odnosi; jeżeli zaś idzie o hipotekę dorozumianą, w rejestrze, do tego celu utrzymywać się mającym. Zapisanie to będzie z urzędu zmazanem po prawomocnem załatwieniu podania. Załatwienie odmowne sporządzić należy natychmiast, w formie do zawiadomienia interesowanych odpowiedniej, z podaniem powodów.

§. 11.

Zawiadomienie o załatwieniu.

O załatwieniu dozwalającem strona działająca nie będzie z urzędu zawiadamiana: jej rzeczą jest zgłosić się do urzędu po potwierdzenie wniesienia i po przedłożone dokumenta.

Wypis załatwienia odmownego i załączniki będą doręczane stronie przez sąd powiatowy jej miejsca zamieszkania, jeżeli sama w przeciągu 24 godzin od daty wypisu nie zgłosi się po te akta.

§. 12.

Rekurs.

Przeciwko odmownemu załatwieniu strona działająca ma otwartą drogę odwołania się do sądu krajowego wyższego w przeciągu dni 14 od dnia zawiadomienia.

Przeciwko orzeczeniu sądu krajowego wyższego nie ma środka prawnego.

§. 13.

Termina.

Termina w ustawie niniejszej przepisane nie mogą być przedłużone każdej z osobna stronie.

Powrót do dawnego stanu w razie uchybienia terminu nie ma miejsca.

§. 14.

Początek i koniec terminu w §. 2 wyznaczonego będzie ustanowiony przez ministra sprawiedliwości w drodze obwieszczenia, w którem odpowiednie dni kalendarzowe będą wyrażone.

Gdyby ogólne powody tego wymagały minister sprawiedliwości może na przedstawienie sądu krajowego wyższego i po wysłuchaniu wydziału krajowego, dozwolić przedłużenia tego terminu dla odnowienia wniesień §. 2 wzmiankowanych, tudzież dla oznajmień w §. 3 przepisanych.

§. 15.

Uwolnienie od należytości.

Wszelkie podania stron, w celu odnowienia wniesień w §. 2 wzmiankowanych lub w celu oznajmień w § 3 przepisanych, przedłożone, onychże załaczniki, jakoteż wszelkie akta sądów, urzędów hipotecznych i notyfikacyjnych wolne są od stempla tudzież od wszelkiej należytości i od opłaty pocztowej.

§. 16.

Wykonanie.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrom sprawiedliwości, skarbu i handlu.

Gödöllö, dnia 20 marca 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Banhans** r. w. **Glaser** r. w. **Pretis** r. w.